

Spm. nr. 193

8) Til forsvarsministeren af:

Agnete Laustsen (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage i anledning af den fornyede svenske klage over forholdene i Christiania?«

Skriftlig begrundelse

Trods gentagne klager fra nordisk side over den udstrakte hashhandel i Christiania henvises der fra ansvarlig dansk side stadig til en arkitektrapport, der intet har at gøre med, hvorledes dansk narkotikapolitik skal udformes.

Hvor længe vil den for området ansvarlige sidde såvel danske som udenlandske klager over narkotikamisbruget overhørig under henvisning til en arkitektrapport om byplanmæssige forhold?

Agnete Laustsen (KF):

Når mit spørgsmål om Christianias fremtid rettes til forsvarsministeren, er det, fordi han står som ejer af arealet og dermed også er ansvarlig for dets anvendelse. Ydermere sker det på baggrund af, at forsvarsministeren har afvist nordiske klager og i meget arrogante vendinger i bl.a. Berlingske Tidende den 7. februar har udtalt, at »det ikke er noget nyt, at svenskerne beklager sig«, og at det »må være gået ind på lystavlen hos svenskerne, at der eksisterer et Christianiaudvalg.« Man skulle jo tro, det drejede sig om en besvarelse til trafikudvalget.

Selv om man i de sidste år har prøvet at kvæle al debat under henvisning til, at regeringens Christianiaudvalg havde bestilt en arkitektrapport vedrørende arealets udnyttelse, så må alle ansvarlige ikke afvise at beskæftige sig med disse problemer. Derfor mit spørgsmål til forsvarsministeren: hvad agter han at gøre på grundlag af de seneste indvendinger?

Forsvarsministeren (Søgaard):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår det, at spørgeren specielt har haft narkotika-problemet i Christiania i tankerne. Efter min opfattelse blev dette problem tilfredsstillende belyst af den fungerende socialminister den 11. november 1981 her i tinget ved besvarelsen af et spørgsmål fra fru Agnete Laustsen.

På grundlag af såvel den tidligere som den nuværende justitsministers redegørelse her i tinget gav den fungerende socialminister udtryk for, at udviklingen på narkotikaområdet ikke synes at være særlig foruroligende i Christiania fremfor i andre dele af København. Af besvarelsen fremgik endvidere, at kritikken fra de andre nordiske landes side vedrørende hashalg i Christiania ligesom en hel del anden kritik af Christiania må betragtes som noget forfejlet, og jeg har ikke noget grundlag for anden opfattelse.

Med hensyn til de beklagelser, som er kommet fra svensk side, har jeg sagt, at spørgsmålet om Christiania og Christianias nedlæggelse er et dansk anliggende.

Agnete Laustsen (KF):

Det var egentlig det sædvanlige svar og måske også det, jeg havde ventet af forsvarsministeren, at man bare skynder sig at sige, at det ikke er mig, det er min kollega. Jeg er ganske overbevist om, at hvis jeg denne gang havde stillet spørgsmålet til justitsministeren eller til socialministeren, så ville jeg have fået det svar, at det ikke er mit problem, det er en af de andre ministres. Det er klart, at Christianias problemer hviler på mange ministre; men jeg startede mit indlæg med at sige, at når jeg spurgte forsvarsministeren, så var det, fordi det var ham, der var den ansvarlige minister, og fordi det var forsvarsministeren, der i dette tilfælde havde besvaret den seneste svenske klage.

Jeg kan ikke acceptere, at ministeren siger, at vi senest har fået en tilfredsstillende besvarelse om narkotikaproblematikken på Christiania fra socialministeren – tværtimod. Jeg synes, det var en højst utilfredsstillende besvarelse. Det er stadig væk sådan, at der forhandles hash på Christiania for ca. 1 mill. kr. om dagen, og det er derfor meget forståeligt, at man fra svensk side, og også fra de øvrige nordiske landes side, retter officiel kritik mod Danmark. Jeg finder også, det er naturligt, at man i første række retter denne kritik mod den for området ansvarlige minister, men at man naturligvis også udbeder sig de øvrige ministres udtalelse.

Det, der er mit spørgsmål, er derfor: vil ministeren på dette grundlag tage kontakt med sine nordiske kolleger? Jeg synes, det må være rimeligt, at den danske minister i en så alvorlig situation i det mindste accepterer